

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.845/2015/14.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve (felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Pálfi Ügyvédi Iroda, ügyintéző ügyvéd:
Dr. ...)

Az alperes: alperes neve (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. ... jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálati kérelem sorszáma: 27.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma és kelte: Székesfehérvári
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. május 8. napján kelt
13.K.27.336/2014/20. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.27.336/2014/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes a 2013. március 25. napján előterjesztett magyar nyelvű beadványában kérte az általa 2013. I. félévére fizetendő 4.070 forint összegű gépjárműadó elengedését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 134. § (1) bekezdése alapján. A kérelmében előadta, hogy jövedelemmel nem rendelkezik, a korábbi munkáltatója a munkabér fizetési kötelezettségének nem tett eleget, majd a munkaviszonyát jogellenesen megszüntette, az ezzel kapcsolatos munkaügyi pere folyamatban van, jogerős ítélet hiányában elhelyezkedni nem tud, a végzettségének megfelelő állásajánlatot nem kapott, így a fizetési kötelezettségének nem tud eleget tenni.
- [2] Az elsőfokú hatóságként eljáró Székesfehérvár Megyei Jogú Város Jegyzője a felperes kérelmét határozatával elutasította. A felperes ezt követően kérte a határozat és az iratok anyanyelvére történő lefordítását. Az elsőfokú hatóság a felperes kérelmét arra hivatkozva tagadta meg, hogy a kérelmét magyar nyelven nyújtotta be, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 10. § (2) bekezdése szerint a kérelemre induló eljárásokban a fordítás költsége a felet terheli.
- [3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot megsemmisítette és új eljárás lefolytatását rendelte el. A határozatában előírta az elsőfokú hatóság részére, hogy a magyar nyelven lefolytatandó eljárásban eleget kell tennie a tényállás tisztázási kötelezettségének és a felperest a vagyoni és személyi körülményeinek igazolására fel kell hívnia.
- [4] A megismételt eljárásban a felperes a magyar nyelvű hiánypótlási felhívást 2014. január 6. napján átvette és az aznap kelt magyar nyelvű beadványában kérte annak ukrán nyelvre történő fordítását, bejelentette továbbá azt a tolmácsához továbbította, azonban a fordítás körülbelül 4 hónapot vesz igénybe, azután fog tudni érdemben reagálni a felhívásban foglaltakra.
- [5] Az elsőfokú hatóság határozatával a felperes méltányossági kérelmét elutasította.
- [6] A felperes 2014. március 18. napján magyar nyelven fellebbezést, igazolási kérelmet és teljes személyes költségmentesség iránti kérelmet terjesztett elő, melyhez magyar nyelvű, kitöltött adatlapot és a személyi és vagyoni körülményeit alátámasztó iratokat csatolt.
- [7] Az elsőfokú hatóság végzésével a felperes részére teljes személyes költségmentességet engedélyezett, megállapítva, hogy a felperes háztartásában az egy főre jutó havi nettó jövedelem összege 22.800 forint volt. Az ugyanezen a napon hozott 141626/4/2014. számú végzésével a felperes fellebbezési határidő elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmének helyt adott.
- [8] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2014. április 30. napján kelt FEB/03/567-2/2014. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A határozatban kifejtette, hogy az Art. 134. § alapján azt vizsgálhatta, hogy az adótartozás megfizetése a

felperes és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyezteti-e, ezt azonban az eljárásban becsatolt iratok nem támasztották alá figyelemmel arra az ellentmondásra, hogy a felperes a kérelme szerint jövedelemmel nem rendelkezik, rezsitartozást halmozott fel, azonban mégis képes egy gépkocsit, annak minden járulékos költségével együtt fenntartani. Kitért továbbá arra, hogy a felperes nem előlegezte a fordítás költségeit, így a Ket. 10. § (2) bekezdésében foglaltak szerint nem sérült az anyanyelv használatához fűződő joga.

A kereseti kérelem

- [9] Az alperes határozatával szemben a felperes keresetet terjesztett elő hivatkozva a arra, hogy az alperes a tényállást nem tisztázta kellőképpen, nem értékelte, hogy a felperes havi 6.000 forintból volt kénytelen megélni, azaz éhezett, 2013-ban 169.700 forint jövedelmet szerzett. Kifogásolta továbbá, hogy az eljárásban sérült az anyanyelv használatához fűződő joga, az alperes megsértette tehát a Ket. 4. §-át, 10. §-át, 11. §-át és az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJEE) 4., 13. és 14. cikkét.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság az ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolása szerint az Art. 134. §-ban foglalt feltételek fennállását a kérelmezőnek kell bizonyítania, azonban a felperes ellentmondásos és hiányos nyilatkozatai erre nem voltak alkalmasak. Kiemelte, hogy az közigazgatási hatóság fordítási kötelezettsége a Ket. 10. § (1) bekezdése alapján csak a hivatalból indult eljárásban áll fenn, a kérelemre indult eljárásban a kérelmező érdeke, hogy a kérelme megfelelő tartalommal, megfelelő módon kerüljön benyújtásra, az ő érdekében áll, hogy az iratok fordításáról gondoskodjon, ezért a hatóság a Ket. 10. § (2) bekezdésére is figyelemmel csak a kérelmező költségére fordíttatja le a határozatát.
- [11] Az elsőfokú bíróság az ítéletében kitért arra, hogy a hatóság a 141626/5/2014. számú végzésében csupán a fellebbezési illeték viselése alól mentesítette a felperest, így nem a hatóságnak kellett az iratok fordításáról gondoskodnia. A felperes továbbá jogorvoslati jogát az ügyben gyakorolhatta, a határozattal szemben keresetet is előterjeszthetett, az ügyféli jogai nem sérülhettek.
- [12] Az EJEE rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatban az elsőfokú bíróság kiemelte végül, hogy a felperes ezen igénye mindaddig nem kényszeríthető ki, amíg a hazai jogi szabályozás erre alanyi jogi jogosultságot nem teremt. Ilyen jogszabály hiányában azonban sem az EJEE, sem az Alaptörvény nem teremt közvetlenül alanyi jogi jogosultságot meghatározott összegű segély, vagy egyéb ezt a célt szolgáló ellátás folyósítására.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az adóhatósági határozat megváltoztatását, a méltányossági kérelme teljesítését kérte. Hivatkozásai szerint a perben nem érvényesültek az anyagi és az eljárásjogi jogszabályok. Az elsőfokú bíróság megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) alapelvi rendelkezéseit, az általa megállapított tényállás pedig a Pp. 206. §-ába ütköző, iratellenes megállapítást tartalmaz, a részére engedélyezett költségkedvezmény kapcsán. Megsértette továbbá, a Pp. 339/A. §-át, az EJEE 6., 8., 13., 14., 17., és 18. cikkeit, az Alaptörvény B., II., VI., XXIV., XIII., XV. és 28. cikkeit, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) rendelkezéseit, tévesen értelmezte továbbá a Ket. 4. § és 10. §-aiban foglaltakat.
- [14] A felperes a felülvizsgálati kérelemben részletesen ismertette a hatósági eljárás menetét, a hatóságok által a felperes részéről megjelölt jogszabálysértéseket, a keresetlevelekben és a jogerős ítéletben írtakat, többször hangsúlyozta, hogy a megélhetését az édesanyjától kapott kölcsönből fedezte, amit azonban vissza kellett fizetnie, ezt az eljárásban azonban nem tudta bizonyítani, mivel az édesanyja írásbeli nyilatkozatát nem tudta beszerezni, mivel az anyagi helyzete nem tette lehetővé, hogy ebből a célból Kárpátaljára utazzon.
- [15] Az alperes a felülvizsgálati ellenérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását indítványozta, megismételve a határozatában elfoglalt álláspontját.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan:
- [17] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.
- [18] A felülvizsgálati bíróság túlnyomórészt osztja a jogerős ítéletben foglaltakat, a felülvizsgálati kérelmekre figyelemmel az alábbiakat rögzíti.
- [19] A felperes a felülvizsgálati kérelmében anyagi és eljárási jogszabálysértésekre hivatkozott. A Kúria mindenekelőtt kiemeli, hogy a felperes közigazgatási eljárásban magyar nyelven terjesztette elő a kérelmét, a beadványai mind magyar nyelven készültek el, melyekben reagált a közigazgatási hatóságok végzéseiben, tájékoztatóiban, felhívásaiban határozataiban foglaltakra. Az alperes határozatával szemben magyar nyelven keresetet terjesztett elő, a bírósági eljárásban pedig a

beadványokról, a részére kézbesített bírósági iratokról hivatalos fordítás készült. Az anyanyelv használatának az bírósági eljárásban megvalósuló sérelmére a felperes maga sem hivatkozott.

- [20] A felperes állította azonban, hogy a közigazgatási eljárásban az anyanyelv használatához fűződő jogát az első- és másodfokú hatóságok megsértették. A Pp. 339. § (1) bekezdése alapján az eljárási szabály megsértése csak abban az esetben vezethet a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyezésére, amennyiben az az ügy érdemére kihatott, ilyen sérelmet azonban a felperes maga sem jelölt meg, megállapítható volt továbbá, hogy az eljárás alakulásáról tudomást szerzett, a vagyoni helyzetére vonatkozó előadását elő tudta terjeszteni, az alperes a határozata meghozatalakor az abban foglaltakat figyelembe vette.
- [21] Megjegyzi továbbá a Kúria, hogy a Kfv.III.37.505/2013., a Kfv.III.35.366/2014., a Kfv.IV.37.967/2015. és a Kfv.IV.37.968/2015. számú ügyekből hivatalos tudomással rendelkezik arról, hogy a felperes a magyar nyelvű eljárásokban személyesen részt vett, 23 éve él Magyarországon, a magyar nyelvet ismeri.
- [22] A Kúria már több eseti döntésében is hangsúlyozta, hogy az EJEE - amelyet az 1993. évi XXXI. törvény hirdetett ki - mint az Európa Tanács emberi jogi dokumentuma érvényesülést kíván a bírósági eljárásokban is, amelyek nem feltétlenül korlátozódnak csak a büntetőeljárásra és a polgári jogi jogviszonyokra, azonban a felperes igénye bírói úton mindaddig nem kényszeríthető ki, amíg a hazai jogi szabályozás erre alanyi jogi jogosultságot nem teremt. Ilyen jogszabály hiányában sem az Egyezmény sem az Alaptörvény nem teremt közvetlenül alanyi jogi jogosultságot meghatározott adókedvezményben való részesítésére.
- [23] A felperes hivatkozott arra, hogy az eljárás során sérültek a Chartában biztosított jogai. A Kúria rámutat arra, hogy a Charta 51. cikk (1) bekezdése szerint a rendelkezéseinek címzettjei - a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével - az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre, azaz egy tagállammal szemben a rendelkezéseinek megsértésére is csak abban az esetben lehet hivatkozni, amennyiben az adott állam az adott ügyben az Unió jogát hajtja végre. Figyelemmel azonban arra, hogy a jelen ügy nem az Unió jogának végrehajtásához kapcsolódik, a Charta rendelkezéseinek megsértése fogalmilag kizárt volt.
- [24] Az Art. 134. § (1) bekezdése szerint az adóhatóság a magánszemély kérelme alapján az őt terhelő adótartozást, valamint a bírság- vagy pótléktartozást akkor mérsékelheti vagy engedheti el, ha azok megfizetése az adózó és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetését súlyosan veszélyeztet. Ezzel, az egyediesített vizsgálattal biztosítható az, hogy a fél alapjogai egy, az állam irányában fennálló fizetési kötelezettség folytán ne sérüljenek. A megélhetés súlyos veszélyeztetettségének bizonyítása az eljárásban az erre hivatkozással méltányossági kérelmet előterjesztő fél kötelessége. A perbeli esetben azonban a felperes közigazgatási

eljárásban előterjesztett bizonyítékai megfelelően értékelésre kerültek, azokból nem a bizonyítékok hiányossága, hanem ellentmondásos és életszerűtlen volta miatt állapította meg mind az alperes, mind az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni.

- [25] A Kúria osztotta azt a megállapítást, hogy abban az esetben, amennyiben egy személy egy gépjármű fenntartásáról, üzemeltetéséről tud gondoskodni, úgy nem állapítható meg a maga és a vele együtt élő közeli hozzátartozók megélhetésének súlyos veszélyeztetettsége azon az alapon, hogy a gépjárműve után félévente körülbelül 10 liter üzemanyag árának megfelelő közterhet is meg kell fizetnie. Ebben a körben nem volt jelentősége sem annak, hogy a felperes munkaviszonya jogellenesen került megszüntetésre, a volt munkáltatója a fizetési kötelezettségét esetlegesen nem teljesítette, sem annak, hogy a felperes kitől milyen összegű kölcsönt kapott, azt mikor és miből fizette vissza.
- [26] A fentiekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [27] A Kúria az ügyet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, mivel tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte és azt a felülvizsgálati bíróság sem tartotta szükségesnek.
- [28] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapulvételével kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.
- [29] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint felmerült felülvizsgálati eljárási illetéket, valamint a pártfogó ügyvéd díját a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján - a felperes részére biztosított költségkedvezményre tekintettel - az állam viseli.

Budapest, 2016. június 29.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Árpád Lajos s.k. előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő